

**CONVENȚIA PRIVIND ASISTENȚA
ADMINISTRATIVĂ RECIPROCĂ
ÎN DOMENIUL FISCAL**

Strasbourg, 25.01.1988

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și țările membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), semnatare ale prezentei Convenții,

Considerând că dezvoltarea circulației internaționale a persoanelor, capitalului, bunurilor și serviciilor – deși foarte benefică în sine – a sporit posibilitățile de evitare a plății impozitelor și de evaziune fiscală, impunând așadar o mai mare cooperare între autoritățile fiscale;

Salutând diversele eforturi făcute în ultimii ani pentru combaterea evitării plății impozitelor și a evaziunii fiscale la nivel internațional, pe cale bilaterală sau multilaterală;

Considerând că un efort coordonat între State este necesar pentru a facilita toate formele de asistență administrativă în domenii referitoare la impozite de orice fel, asigurând în același timp o protecție corespunzătoare a drepturilor contribuabililor;

Recunoscând rolul important pe care îl poate avea cooperarea internațională în facilitarea determinării corecte a obligațiilor fiscale și în a-l ajuta pe contribuabil să beneficieze de drepturile sale;

Considerând că principiile fundamentale care permit fiecărei persoane să aibă drepturi și obligații stabilite conform unei proceduri legale adecvate, ar trebui recunoscute ca fiind aplicabile în domeniul fiscal în toate Statele și că Statele ar trebui să depună eforturi să protejeze interesele legitime ale contribuabililor, inclusiv o protecție adecvată împotriva discriminării și dublei impuneri;

Convinse așadar că Statele nu ar trebui să întreprindă măsuri sau să furnizeze informații doar în conformitate cu legislația și practica lor internă, având în vedere necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor și ținând cont de instrumentele internaționale de protejare a confidențialității și a fluxurilor de informații cu caracter personal;

Dorind să încheie o convenție privind asistența administrativă reciprocă în domeniul fiscal;

Au convenit următoarele:

Capitolul I – Scopul Convenției

Articolul 1 – Obiectul Convenției și persoanele vizate

1. Sub rezerva prevederilor Capitolului IV, Părțile își vor acorda reciproc asistență administrativă în domeniul fiscal. O astfel de asistență poate implica, atunci când este cazul, măsuri luate de organisme judiciare.
2. O astfel de asistență administrativă va include:
 - a. schimbul de informații, inclusiv controale fiscale simultane și participarea la controale fiscale în străinătate;
 - b. asistență la recuperare, inclusiv măsuri de conservare; și
 - c. transmiterea de documente.
3. O Parte va acorda asistență administrativă indiferent dacă persoana vizată este un rezident sau un național al unei Părți sau al oricărui alt Stat.

Articolul 2 – Impozite vizate

1. Prezenta Convenție se aplică:
 - a. următoarelor impozite:
 - i. impozite pe venit sau pe profit,
 - ii. impozite pe câștiguri de capital care sunt percepute separat de impozitul pe venit sau pe profit,

- iii. impozite pe averea netă,
percepute în numele unei Părți; și
- b. următoarelor impozite:
 - i. impozite pe venit, profit, câștiguri de capital sau avere netă care sunt percepute în numele subdiviziunilor politice sau al autorităților locale ale unei Părți;
 - ii. contribuții obligatorii de asigurări sociale care sunt plătite la bugetul de stat sau la instituțiile de asigurări sociale înființate în baza dreptului public;
 - iii. impozite din alte categorii, cu excepția taxelor vamale, impuse în numele unei Părți, și anume:
 - A. impozite pe proprietate, pe moștenire sau pe donații;
 - B. impozite pe proprietăți imobiliare;
 - C. impozite generale pe consum, cum ar fi taxa pe valoarea adăugată sau taxa pe vânzări;
 - D. impozite specifice pe bunuri și servicii, cum ar fi accizele;
 - E. impozite pe utilizarea sau deținerea de autovehicule;
 - F. impozite pe utilizarea sau deținerea de proprietăți mobiliare, altele decât autovehiculele;
 - G. orice alte impozite;
 - iv. impozite din categoriile menționate la subparagraful iii de mai sus, care sunt percepute în numele subdiviziunilor politice sau al autorităților locale ale unei Părți.
- 2. Impozitele existente pentru care se aplică Convenția sunt enumerate în Anexa A, în categoriile menționate la paragraful 1.
- 3. Părțile vor notifica Secretarului General al Consiliului Europei sau Secretarului General al OCDE (denumiți în continuare "Depozitari") orice modificare care va fi făcută la Anexa A, ca urmare a unei modificări a listei menționate în paragraful 2. O astfel de modificare va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii unei astfel de notificări de către Depozitar.
- 4. Convenția se va aplica de asemenea, de la data adoptării, oricărui impozite identice sau în esență similare, percepute într-un Stat Contractant după intrarea în vigoare a Convenției pentru acea Parte, în plus sau în locul impozitelor existente enumerate în Anexa A și în această situație, Partea vizată va notifica unuia dintre Depozitari adoptarea impozitului în cauză.

Capitolul II – Definiții generale

Articolul 3 – Definiții

- 1. În scopul prezentei Convenții, dacă contextul nu cere o interpretare diferită:
 - a. termenii "Stat solicitant" și "Stat solicitat" înseamnă, după caz, orice Parte care solicită asistență administrativă în domeniul fiscal și orice Parte căreia i se solicită să acorde o astfel de asistență;

- b. termenul "impozit" înseamnă orice impozit sau contribuție de asigurare socială pentru care se aplică Convenția conform Articolului 2;
- c. termenul "creanță fiscală" înseamnă orice sumă a unui impozit, precum și dobânzile, amenzile administrative și cheltuielile de recuperare aferente, care sunt datorate și care nu au fost încă plătite;
- d. termenul "autoritate competentă" înseamnă persoanele și autoritățile enumerate în Anexa B;
- e. Termenul "naționali", în legătură cu o Parte, înseamnă:
 - i. toate persoanele fizice care au naționalitatea acelei Părți, și
 - ii. toate persoanele juridice, parteneriatele, asociațiile și alte entități constituite în conformitate cu legislația în vigoare în acea Parte.

Pentru fiecare Parte care a făcut o declarație în acest sens, termenii utilizați mai sus vor avea înțelesul conform definițiilor din Anexa C.

- 2. În ceea ce privește aplicarea Convenției de către o Parte, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are conform legislației acelei Părți referitoare la impozitele pentru care se aplică Convenția.
- 3. Părțile vor notifica unuia dintre Depozitari orice modificare adusă Anexelor B și C. O astfel de modificare va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii unei astfel de notificări de către Depozitarul în cauză.

Capitolul III – Forme de asistență

Secțiunea I – Schimb de informații

Articolul 4 – Dispoziții generale

- 1. Părțile vor schimba orice informații, în special așa cum se prevede în această secțiune, care se consideră că sunt relevante pentru:
 - a. stabilirea și colectarea impozitelor, precum și recuperarea și executarea creanțelor fiscale, și
 - b. punerea sub acuzare în fața unei autorități administrative sau începerea punerii sub acuzare în fața unui organism judiciar. Informațiile care nu ar putea fi relevante în aceste scopuri, nu vor fi schimbate în baza prezentei Convenții.
- 2. O Parte poate utiliza informațiile obținute în baza prezentei Convenții ca dovezi în fața unei instanțe penale numai dacă a fost obținut în prealabil acordul Părții care a furnizat informațiile. Cu toate acestea, oricare două sau mai multe Părți pot conveni de comun acord să renunțe la condiția acordului prealabil.
- 3. Orice Parte poate, printr-o declarație adresată unuia dintre Depozitari, să indice că, în conformitate cu legislația sa internă, autoritățile sale îl pot informa pe rezidentul sau naționalul său înainte de a transmite informațiile referitoare la el, în conformitate cu Articolele 5 și 7.

Articolul 5 – Schimb de informații la cerere

- 1. La solicitarea Statului solicitant, Statul solicitat va furniza Statului solicitant orice informații dintre cele menționate în Articolul 4 referitoare la anumite persoane sau tranzacții.
- 2. Dacă informațiile existente în dosarele fiscale ale Statului solicitat nu sunt suficiente pentru a-i permite acestuia să se conformeze solicitării de informații, acel Stat va lua toate măsurile relevante pentru a furniza Statului solicitant informațiile solicitate.

Articolul 6 – Schimb automat de informații

În legătură cu categoriile de cazuri și în conformitate cu procedurile care vor fi stabilite de comun acord, două sau mai multe Părți vor schimba automat informațiile menționate în Articolul 4.

Articolul 7 – Schimb spontan de informații

1. O Parte va înainta unei alte Părți, fără o solicitare prealabilă, informații despre care are cunoștință, în următoarele circumstanțe:
 - a. prima Parte menționată are motive să presupună că în cealaltă Parte ar putea exista o pierdere în ceea ce privește cuantumul impozitelor;
 - b. persoana supusă impozitării obține o reducere sau o scutire de impozit în prima Parte menționată, care ar conduce la majorarea impozitului sau la apariția obligației de a plăti impozitul în cealaltă Parte;
 - c. operațiunile economice dintre o persoană supusă impozitării într-o Parte și o persoană supusă impozitării în cealaltă Parte sunt derulate printr-una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o diminuare a impozitelor într-una sau în cealaltă Parte sau în ambele;
 - d. o Parte are motive să presupună că ar putea rezulta o diminuare a impozitelor din transferul artificial al profitului în cadrul grupului de companii;
 - e. informațiile înaintate primei Părți menționate de către cealaltă Parte au permis obținerea de informații care ar putea fi relevante pentru determinarea obligației fiscale în cea de-a doua Parte.
2. Fiecare Parte va lua măsurile și va adopta procedurile necesare pentru a se asigura că informațiile descrise în paragraful 1 vor fi puse la dispoziție pentru transmiterea către o altă Parte.

Articolul 8 – Controale fiscale simultane

1. La solicitarea uneia dintre ele, două sau mai multe Părți se vor consulta reciproc în vederea determinării cazurilor și a procedurilor pentru controale fiscale simultane. Fiecare Parte implicată va decide dacă dorește sau nu să participe la un anumit control fiscal simultan.
2. În scopul prezentei Convenții, un control fiscal simultan înseamnă o înțelegere între două sau mai multe Părți de a examina simultan, fiecare pe teritoriul său, situația fiscală a uneia sau ale mai multor persoane față de care acestea au un interes comun sau conex, cu scopul de a schimba orice informații relevante obținute pe această cale.

Articolul 9 – Controale fiscale în străinătate

1. La solicitarea autorității competente a Statului solicitant, autoritatea competentă a Statului solicitat poate permite la momentul potrivit prezența reprezentanților autorității competente a Statului solicitant la un control fiscal efectuat în Statul solicitat.
2. Dacă solicitarea este acceptată, autoritatea competentă a Statului solicitat va notifica cât mai curând posibil autorității competente a Statului solicitant data și locul controlului, autoritatea sau persoana desemnată să efectueze controlul, precum și procedurile și condițiile impuse de Statul solicitat pentru efectuarea controlului. Toate deciziile referitoare la efectuarea controlului fiscal vor fi luate de Statul solicitat.
3. O Parte îl poate informa pe unul dintre Depozitari despre intenția sa de a nu accepta, ca regulă generală, astfel de solicitări cum sunt cele menționate în paragraful 1. O astfel de declarație poate fi făcută sau retrasă în orice moment.

Articolul 10 – Informații contradictorii

Dacă o Parte primește de la o altă Parte informații despre situația fiscală a unei persoane care par a fi în contradicție cu informațiile pe care le deține, aceasta va informa despre acest lucru Partea care a furnizat informațiile.

Secțiunea II – Asistența la recuperare

Articolul 11 – Recuperarea creanțelor fiscale

1. La solicitarea Statului solicitant, Statul solicitat va lua, sub rezerva prevederilor Articolelor 14 și 15, măsurile necesare pentru a recupera creanțele fiscale ale primului Stat menționat, ca și cum acestea ar fi propriile sale creanțe fiscale.
2. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica numai creanțelor fiscale care constituie obiectul unui instrument ce permite executarea lor în Statul solicitant și, dacă nu se convine altfel de către Părțile implicate, numai celor care nu sunt contestate.

Totuși, atunci când creanța este asupra unei persoane care nu este un rezident al Statului solicitant, paragraful 1 se va aplica numai atunci când creanța nu mai poate fi contestată, dacă nu se convine altfel de către Părțile implicate.

3. Obligația de a acorda asistență în recuperarea creanțelor fiscale în legătură cu o persoană decedată sau cu averea acesteia este limitată la valoarea averii sau a proprietății dobândite de fiecare beneficiar al averii și este condiționată de recuperarea creanței fie din avere, fie de la beneficiarii acesteia.

Articolul 12 – Măsuri de conservare

La solicitarea Statului solicitant, Statul solicitat va lua, în vederea recuperării unei sume de impozit, măsuri de conservare, chiar dacă creanța este contestată sau nu constituie încă obiectul unui instrument care constituie titlu executoriu.

Articolul 13 – Documente care însoțesc solicitarea

1. Solicitarea de asistență administrativă în baza acestei secțiuni va fi însoțită de:
 - a. o declarație din care să reiasă că respectiva creanță fiscală se referă la un impozit care intră sub incidența Convenției și că, în cazul recuperării, creanța fiscală nu este sau nu poate fi contestată, în conformitate cu paragraful 2 al Articolului 11;
 - b. o copie oficială a instrumentului care constituie titlu executoriu în Statul solicitant; și
 - c. orice alt document necesar recuperării sau adoptării măsurilor de conservare.
2. Instrumentul care constituie titlu executoriu în Statul solicitant, atunci când este cazul și în conformitate cu prevederile în vigoare în Statul solicitat, va fi acceptat, recunoscut, completat sau înlocuit cât mai curând posibil după data primirii solicitării de asistență, de un instrument ce permite executarea în cel din urmă Stat.

Articolul 14 – Termene

1. Problemele referitoare la orice termen dincolo de care o creanță fiscală nu poate fi executată vor fi guvernate de legislația Statului solicitant. Solicitarea de asistență va oferi detalii în legătură cu acel termen.
2. Acțiunile de recuperare întreprinse de Statul solicitat ca urmare a unei solicitări de asistență care, conform legislației aceluși Stat, ar avea ca efect suspendarea sau întreruperea perioadei menționate

în paragraful 1, vor avea același efect și în conformitate cu legislația Statului solicitant. Statul solicitat va informa Statul solicitant în legătură cu acțiunile astfel întreprinse.

3. În orice caz, Statul solicitat nu are obligația de a da curs unei solicitări de asistență transmisă după o perioadă de 15 ani de la data instrumentului inițial care constituie titlu executoriu.

Articolul 15 – Prioritate

Creanța fiscală pentru recuperarea căreia se acordă asistență nu va beneficia în Statul solicitat de nicio prioritate acordată în mod special creanțelor fiscale ale aceluia Stat, chiar dacă procedura de recuperare utilizată este cea aplicabilă propriilor sale creanțe fiscale.

Articolul 16 – Amânarea plății

Statul solicitat poate permite amânarea plății sau plata în rate dacă legislația sau practica sa administrativă îi permit să facă acest lucru în situații similare, dar va informa mai întâi Statul solicitant.

Secțiunea III – Transmiterea de documente

Articolul 17 – Transmiterea de documente

1. La solicitarea Statului solicitant, Statul solicitat va pune la dispoziția destinatarului documente, inclusiv cele care au legătură cu deciziile judiciare, care provin din Statul solicitant și care au legătură cu un impozit care intră sub incidența prezentei Convenții.
2. Statul solicitat va transmite documentele:
 - a. printr-o metodă prevăzută de legislația sa internă pentru transmiterea de documente având o natură în esență similară;
 - b. în măsura în care este posibil, printr-o anumită metodă solicitată de Statul solicitant sau prin metoda cea mai apropiată de o astfel de metodă disponibilă în baza propriei sale legislații.
3. O Parte poate transmite direct prin poștă documente referitoare la o persoană aflată pe teritoriul unei alte Părți.
4. Nicio prevedere a prezentei Convenții nu va fi interpretată ca având drept efect anularea oricărei transmiteri de documente de către o Parte în conformitate cu legislația sa.
5. Atunci când un document este transmis în conformitate cu acest articol, el nu trebuie să fie însoțit de o traducere. Totuși, atunci când există convingerea că destinatarul nu poate înțelege limba în care este redactat documentul, Statul solicitat va face demersuri pentru a-l traduce sau va întocmi un rezumat în limba sa oficială sau într-una din limbile sale oficiale. În mod alternativ, acesta poate solicita Statului solicitant fie să traducă documentul, fie ca acesta să fie însoțit de un rezumat întocmit într-una din limbile oficiale ale Statului solicitat, ale Consiliului Europei sau ale OCDE.

Capitolul IV – Prevederi referitoare la toate formele de asistență

Articolul 18 – Informații care vor fi furnizate de Statul solicitant

1. O solicitare de asistență va indica, atunci când este cazul:
 - a. autoritatea sau agenția care a inițiat solicitarea făcută de autoritatea competentă;
 - b. numele, adresa și orice alte date care să ajute la identificarea persoanei în legătură cu care se face solicitarea;

- c. în cazul unei solicitări de informații, forma în care Statul solicitant dorește să îi fie furnizate informațiile pentru a răspunde nevoilor sale;
 - d. în cazul unei solicitări de asistență la recuperare sau a unor măsuri de conservare, natura creanței fiscale, componentele creanței fiscale și activele din care poate fi recuperată creanța fiscală;
 - e. în cazul unei solicitări pentru transmiterea de documente, natura și obiectul documentului care va fi transmis;
 - f. măsura în care aceasta este în conformitate cu legislația și practica administrativă a Statului solicitant și măsura în care aceasta este în conformitate cu cerințele impuse de Articolul 19.
2. Pe măsură ce îi sunt aduse la cunoștință orice alte informații care sunt relevante pentru solicitarea de asistență, Statul solicitant le va transmite Statului solicitat.

Articolul 19 – Posibilitatea de a refuza o solicitare

Statul solicitat nu va fi obligat să răspundă unei solicitări dacă Statul solicitant nu a folosit toate mijloacele care îi stau la dispoziție pe teritoriul său, cu excepția situației în care recurgerea la astfel de mijloace ar conduce la o dificultate disproporționată.

Articolul 20 – Răspunsul la solicitarea de asistență

1. Dacă solicitarea de asistență este conformă, Statul solicitat va informa cât mai curând posibil Statul solicitant cu privire la acțiunile întreprinse și rezultatul asistenței.
2. Dacă solicitarea este refuzată, Statul solicitat va informa cât mai curând posibil Statul solicitant despre această decizie și motivele acesteia.
3. Dacă, în legătură cu o solicitare de informații, Statul solicitant a menționat forma în care dorește să îi fie furnizate informațiile și Statul solicitat este în măsură să facă acest lucru, Statul solicitat va furniza informațiile în forma solicitată.

Articolul 21 – Protecția persoanelor și limitele obligației de a acorda asistență

1. Nicio prevedere a prezentei Convenții nu va afecta drepturile și garanțiile asigurate persoanelor de legislația sau practica administrativă a Statului solicitat.
2. Cu excepția Articolului 14, prevederile prezentei Convenții nu vor fi interpretate ca impunând Statului solicitat obligația:
 - a. de a lua măsuri care derogă de la propria legislație sau de la practica sa administrativă ori de la legislația sau practica administrativă a Statului solicitant;
 - b. de a lua măsuri pe care le consideră contrare ordinii publice sau intereselor sale fundamentale;
 - c. de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza propriei legislații sau practici sale administrative ori în baza legislației Statului solicitant sau a practicii administrative a acestuia;
 - d. de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice sau intereselor sale fundamentale;
 - e. de a acorda asistență administrativă dacă și în măsura în care acesta consideră că impozitarea din Statul solicitant contravine principiilor de impozitare general acceptate sau prevederilor unei convenții de evitare a dublei impuneri sau oricărei alte convenții pe care Statul solicitat a încheiat-o cu Statul solicitant;

- f. de a acorda asistență dacă aplicarea prezentei Convenții ar conduce la discriminare între un național al Statului solicitat și naționalii Statului solicitant, în aceleași circumstanțe.

Articolul 22 – Caracterul secret

1. Orice informații obținute de o Parte în baza prezentei Convenții vor fi tratate ca fiind secrete în același mod ca și informațiile obținute în baza legislației interne a acelei Părți sau în baza condițiilor privind caracterul secret aplicabile în Partea care furnizează informațiile, dacă astfel de condiții sunt mai restrictive.
2. Astfel de informații vor fi, în orice caz, dezvăluite numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organismelor administrative sau de supraveghere) însărcinate cu stabilirea, încasarea, recuperarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele acelei Părți. Numai persoanele sau autoritățile menționate mai sus pot utiliza informațiile și atunci numai în astfel de scopuri. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, acestea pot dezvălui informațiile în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare care se referă la astfel de impozite, cu condiția de a obține în prealabil o autorizare de la autoritatea competentă a Părții care furnizează informațiile. Totuși, oricare două sau mai multe Părți pot conveni de comun acord să renunțe la condiția autorizării prealabile.
3. Dacă o Parte a formulat o rezervă în conformitate cu subparagraful a al paragrafului 1 din Articolul 30, orice altă Parte care obține informații de la acea Parte nu va folosi aceste informații în scopuri legate de un impozit inclus în categoria care face obiectul rezervei. În mod similar, Partea care a formulat o astfel de rezervă, nu va folosi informațiile obținute în baza prezentei Convenții în scopuri legate de un impozit inclus în categoria care face obiectul rezervei.
4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1, 2 și 3, informațiile primite de o Parte pot fi folosite în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi folosite în astfel de alte scopuri în baza legislației Părții care furnizează informațiile și când autoritatea competentă a acelei Părți autorizează o astfel de folosire. Informațiile furnizate de o Parte unei alte Părți pot fi transmise de aceasta din urmă unei terțe Părți, cu condiția de a obține în prealabil o autorizare de la autoritatea competentă a primei Părți menționate.

Articolul 23 – Proceduri

1. Procedurile care se referă la măsuri luate în baza prezentei Convenții de către Statul solicitat vor fi efectuate numai la autoritățile abilitate ale aceluia Stat.
2. Procedurile care se referă la măsuri luate în baza prezentei Convenții de către Statul solicitant, în special cele care, în domeniul recuperării, se referă la existența sau suma creanței fiscale sau la instrumentul care constituie titlul său executoriu, vor fi efectuate numai la autoritățile abilitate ale aceluia Stat. Dacă se efectuează astfel de proceduri, Statul solicitant va informa Statul solicitat care va suspenda procedura până la pronunțarea deciziei autorității în cauză. Totuși, Statul solicitat va lua, la cererea Statului solicitant, măsuri de conservare pentru a asigura recuperarea. Statul solicitat poate fi de asemenea informat despre astfel de proceduri de către orice persoană interesată. După primirea unor astfel de informații, Statul solicitat se va consulta în legătură cu această situație, dacă este necesar, cu Statul solicitant.
3. În situația în care a fost luată o decizie finală în cadrul procedurilor, Statul solicitat sau Statul solicitant, după caz, va informa celălalt Stat în legătură cu decizia și implicațiile pe care aceasta le are pentru solicitarea de asistență.

Capitolul V – Prevederi speciale

Articolul 24 – Aplicarea Convenției

1. Părțile vor comunica între ele în scopul aplicării prezentei Convenții prin intermediul autorităților lor competente. Autoritățile competente pot comunica în mod direct în acest scop și pot autoriza

autoritățile subordonate să acționeze în numele lor. Autoritățile competente a două sau a mai multor Părți pot conveni de comun acord asupra modului de aplicare a Convenției între ele.

2. Atunci când Statul solicitat consideră că aplicarea prezentei Convenții într-un anumit caz ar avea consecințe serioase și nedorite, autoritățile competente ale Statului solicitat și ale celui solicitant se vor consulta reciproc și vor depune eforturi să rezolve situația de comun acord.
3. Un organism coordonator format din reprezentanții autorităților competente ale Părților va monitoriza sub egida OCDE aplicarea și evoluția prezentei Convenții. În acest scop, organismul coordonator va recomanda orice acțiune care ar putea contribui la realizarea scopurilor generale ale Convenției. Acesta va acționa în special ca un forum pentru studierea noilor metode și proceduri de dezvoltare a cooperării internaționale în domeniul fiscal și atunci când este cazul poate recomanda revizuire sau amendamente la Convenție. Statele care au semnat, dar care nu au ratificat, acceptat sau aprobat încă Convenția, au dreptul de a fi reprezentate la reuniunile organismului coordonator ca observatori.
4. O Parte poate solicita organismului coordonator să furnizeze puncte de vedere cu privire la interpretarea prevederilor Convenției.
5. Atunci când între două sau mai multe Părți apar dificultăți sau dubii cu privire la aplicarea sau interpretarea Convenției, autoritățile competente ale acelor Părți vor depune eforturi să rezolve problema de comun acord. Acordul părților va fi comunicat organismului coordonator.
6. Secretarul General al OCDE va informa Părțile și Statele Semnatore care încă nu au ratificat, acceptat sau aprobat Convenția, despre punctele de vedere exprimate de organismul coordonator conform prevederilor paragrafului 4 de mai sus și despre înțelegerile amiabile la care s-a ajuns conform paragrafului 5 de mai sus.

Articolul 25 – Limba

Solicitățile de asistență și răspunsurile la acestea vor fi redactate într-una din limbile oficiale ale OCDE și ale Consiliului Europei sau în orice altă limbă agreată bilateral de către Statele Contractante în cauză.

Articolul 26 – Cheltuieli

Cu excepția altor înțelegeri convenite bilateral de către Părțile în cauză:

- a. cheltuielile obișnuite ocazionate de acordarea asistenței vor fi suportate de Statul solicitat;
- b. cheltuielile extraordinare ocazionate de acordarea asistenței vor fi suportate de Statul solicitant.

Capitolul VI – Prevederi finale

Articolul 27 – Alte acorduri sau aranjamente internaționale

1. Posibilitățile de asistență prevăzute de prezenta Convenție nu limitează și nici nu sunt limitate de cele incluse în acorduri internaționale existente sau viitoare sau de alte aranjamente între Părțile în cauză sau de alte instrumente care se referă la cooperarea în domeniul fiscal.
2. Prin derogare de la reglementările prezentei Convenții, acele Părți care sunt membre ale Comunității Economice Europene vor aplica în relațiile lor reciproce reglementările comune în vigoare în acea Comunitate.

Articolul 28 – Semnarea și intrarea în vigoare a Convenției

1. Prezenta Convenție va fi deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei și țărilor membre ale OCDE. Aceasta se supune ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de

ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la unul dintre Depozitari.

2. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care cinci state și-au exprimat acordul de a aplica Convenția, în conformitate cu prevederile paragrafului 1.
3. În ceea ce privește orice stat membru al Consiliului Europei sau orice țară membră a OCDE care își exprimă ulterior consimțământul de a o aplica, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care a fost depus instrumentul de ratificare, acceptare sau aprobare.

Articolul 29 – Aplicarea teritorială a Convenției

1. Fiecare Stat poate să specifice, la momentul semnării sau atunci când depune instrumentul său de ratificare, acceptare sau aprobare, teritoriul sau teritoriile pentru care se va aplica prezenta Convenție.
2. Orice Stat poate, la orice dată ulterioară, să extindă, printr-o declarație adresată unuia dintre Depozitari, aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu menționat în declarație. Pentru un astfel de teritoriu, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii unei astfel de declarații de către Depozitar.
3. Orice declarație făcută în baza oricăruia dintre cele două paragrafe anterioare poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu menționat într-o astfel de declarație, printr-o notificare adresată unuia dintre Depozitari. Retragerea va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii unei astfel de notificări de către Depozitar.

Articolul 30 – Rezerve

1. Orice Stat poate să declare, la momentul semnării sau atunci când depune instrumentul său de ratificare, acceptare sau aprobare sau la orice dată ulterioară, faptul că își rezervă dreptul:
 - a. de a nu acorda nicio formă de asistență în legătură cu impozitele altor Părți din oricare dintre categoriile enumerate la subparagraful b al paragrafului 1 de la Articolul 2, cu condiția să nu fi inclus niciun impozit intern din acea categorie în Anexa A a Convenției;
 - b. de a nu acorda asistență în recuperarea oricărei creanțe fiscale sau în recuperarea unei amenzi administrative, pentru toate impozitele sau numai pentru impozitele încadrate într-una sau mai multe dintre categoriile enumerate la paragraful 1 al Articolului 2;
 - c. de a nu acorda asistență în legătură cu orice creanță fiscală, care există la data intrării în vigoare a Convenției pentru acel Stat sau, atunci când a fost formulată anterior o rezervă conform subparagrafului a sau b de mai sus, la data retragerii unei astfel de rezerve în legătură cu impozitele din categoria respectivă;
 - d. de a nu acorda asistență în transmiterea de documente pentru toate impozitele sau numai pentru impozitele încadrate într-una sau mai multe dintre categoriile enumerate la paragraful 1 al Articolului 2;
 - e. de a nu permite transmiterea de documente prin poștă, așa cum se prevede la paragraful 3 al Articolului 17.
2. Nu se pot face alte rezerve.
3. După intrarea în vigoare a Convenției pentru o Parte, acea Parte poate formula una sau mai multe dintre rezervele enumerate la paragraful 1, pe care nu le-a formulat la momentul ratificării, acceptării sau aprobării. Astfel de rezerve vor intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii rezervei de către unul dintre Depozitari.

4. Orice Parte care a formulat o rezervă în baza paragrafelor 1 și 3, poate să o retragă în totalitate sau parțial prin intermediul unei notificări adresate unuia dintre Depozitari. Retragerea va produce efecte la data primirii unei astfel de notificări de către Depozitarul în cauză.
5. O Parte care a formulat o rezervă în legătură cu o prevedere din prezenta Convenție nu poate să solicite aplicarea acelei prevederi de către orice altă Parte; totuși, aceasta poate să solicite, dacă rezerva sa este parțială, aplicarea acelei prevederi în măsura în care ea însăși a acceptat-o.

Articolul 31 – Denunțarea

1. Orice Parte poate denunța în orice moment prezenta Convenție prin intermediul unei notificări adresate unuia dintre Depozitari.
2. Denunțarea va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii notificării de către Depozitar.
3. Orice Parte care denunță Convenția va continua să aplice prevederile Articolului 22 atâta timp cât aceasta are în posesia sa orice documente sau informații obținute în baza Convenției.

Articolul 32 – Depozitarii și funcțiile lor

1. Depozitarul cu care s-a realizat o acțiune, o notificare sau o comunicare, va informa statele membre ale Consiliului Europei și țările membre ale OCDE în legătură cu:
 - a. orice semnare;
 - b. depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare sau aprobare;
 - c. orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții, în conformitate cu prevederile Articolelor 28 și 29;
 - d. orice declarație făcută în baza prevederilor paragrafului 3 al Articolului 4 sau ale paragrafului 3 al Articolului 9 și retragerea oricărei astfel de declarații;
 - e. orice rezervă exprimată în baza prevederilor Articolului 30 și retragerea oricărei rezerve efectuate în temeiul prevederilor paragrafului 4 al Articolului 30;
 - f. orice notificare primită în baza prevederilor paragrafului 3 sau 4 al Articolului 2, paragrafului 3 al Articolului 3, Articolului 29 sau paragrafului 1 al Articolului 31;
 - g. orice altă acțiune, notificare sau comunicare care se referă la prezenta Convenție.
2. Depozitarul care primește o comunicare sau care face o notificare în conformitate cu prevederile paragrafului 1, îl va informa pe celălalt Depozitar despre aceasta.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat Convenția.

Semnată la Strasbourg, la 25 ianuarie 1988, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, în două exemplare, dintre care unul va fi depus în arhivele Consiliului Europei și celălalt în arhivele OCDE. Secretarii Generali ai Consiliului Europei și OCDE vor transmite copii certificate fiecărui stat membru al Consiliului Europei și țărilor membre ale OCDE.

Certificăm conformitatea
traducerii în limba română
a textului în limba engleză
al Convenției
DGLCFRV
DIRECTOR GENERAL
Bogdan Iulian HUȚUCĂ